

Uvedené kolo se konalo jako jedno ze dvou posledních tradičně v plzeňském Saloonu Roudná v sobotu 28. května a tradičně jej organizoval Jan Eret. V porotě zasedli kromě mé maličkosti také Alena Kozáková, Pavel Rada, Petr Vrobel a Tomáš Hrubý. Soutěžilo celkem 13 soutěžících, a tak bylo možno poslat vítěze do finále a druhého do semifinále. Soutěž otevírali

Janek

a kapela

, trochu popový zvuk a písničky jedna jak druhá, občas nesrozumitelné sbory a sem tam obraceli přízvuky, ale neurazili.

Dalibor Adam

měl drsný, ale místy neposazený hlas, chtělo by to pracovat na sykavkách a prohloubit hru na kytaru. Pokud by to byla i autorská soutěž a hodnotily by se texty, bylo by potřeba už od druhé písně vytáhnout mycí houbu, kapesník by přestal stačit. Následující

Společnost

předvedla spíše deep rock, s akustickou kytarou přes krabičky, písně by se daly označit za balady, ale trochu dlouhé. Místy projev přerůstal v dramatické recitační pásmo, chtělo by to zcivilnit. Ale zajímavé to bylo.

Milan Kučera

měl dobrou foukací harmoniku, přirozený projev a v jediné písni stihnul zazpívat: „čůrat, zvracet, vožralejch, v řiti, prase“, naštěstí s mírným vtipem.

III. míza

oživila jinak stále stejný proud pomalých písní sympatickou směsí bluegrassu a country, pěkně zněly housle i banjo. Dostali se do boje o třetí místo, ale nakonec jej nezískali. Následující

Hanzi

působil zbytečně nesměle, spíše slabikoval než zpíval a kytaru by to chtělo mírně udělat jistější. Tady platí: hrát, hrát, hrát.

Obejváci

byli také v souboji o třetí místo a na rozdíl od III. mízy ho také získali za čistý bluegrass, dobrou basu i housle, zpěvačky by si měly trochu hlídat výslovnost. Zvládali to na prostorové mikrofony a zvládali to dobře.

Jiří Dědek Mucha je stálíci plzeňských kol a opět svou osobitostí nezklamal. Příjemná a osobitá komunální satira v textech, rutinní vyhranost v kytaře.

The Origin

předvedli, řekněme, pop s banjem, někdy nevyšly slabiky na noty: „zlone spí“ nebo „s vojejá“ Nicméně byli třetí kapelou v souboji o třetí místo.

Alternativa

ovšem porotce buď zvedla ze židlí, nebo je do nich naopak zarazila. Mírně nervní, pulsující muzika s výbornými aranžemi, mile melodická muzika a výborná zpěvačka. Čistý folk a při jednání poroty se ukázalo, že je společně ještě s jednou skupinou favoritem všech porotců. Nakonec skončila druhá.

Alex Byček

dal porotě oddechnout od jejích vysokých nároků. Hrál na klávesy a poměrně nepřírozeně protahoval slabiky, přirozenější byl v jednodušším popěvku

Už běžím

. Předposlední byl

Faux Pase Fonet

, a to byla druhý favorit všech porotců, jak se pak při jednání poroty ukázalo. Nakonec získal první místo. Osobitá a sebevědomá, přitom aranžérsky i výrazově pestrá muzika, plně si to první místo zasloužili. Závěr tvořilo

Duo Šafáři

– zejména zpěvák umí, ale basák se moc nechytal. Ale pěkný soutěžní závěr to byl.

Nesoutěžně pak vystoupilo

Janek Eret trio

zpočátku v duu, neboť Petr Vrobel musel porotovat.

[Výsledky](#)

jsme už uveřejnili, patrné jsou i z textu.